

Ζεφλέντη Ἐκτῶν νησιωτικῶν
(Νησ. Επειρήσις 1, 49-~~50~~)

Ἱεροχά

Τὸ ὄνομα τῆς Νήσου ἡμερωμένον ἐστὶ Ἱεροχά (Hierocles, Synecde-
mus ed. Aug. Buchhardt, Lipsiae 1893 σ. 29. - Kurcl. Topog. περί-
ογραφήν (Βάνκ) III, 43.), Ἱεροχά (Hierocles Synecdemus et noti-
tiae Graecae episcoporum Berolini 1866. ind. Parthey σ. 32),
Ἱεροχά, Ἱεροχίαν καὶ Ἱεροχρίαν (ἐπιδιοκλή, ὅτι πρώτη τῆς
μεγίστης διαίτης. ὡς γεogr. gr. μικροῦς ind. Müller 184. 1885/
I, 499-500). Ἡ νῆσος ἀνήκει τῇ δέμας τῶν τίμαιον πλάγῃ.
Ἀπὸ μετὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀπαιτῆς ὁ τύπος Ἱεροχά, ὅτι ἐν
431 παρεκάλουν ἐπὶ πατριάρχῃ Μηνῇ τὰς ἀπὸ πενήντη ἑξῶν καὶ ὡς
πᾶσαι τὰ ὄρη τῆς αἰ. κυριαρχοῦντος γυνύας ἀνδρῶν οἱ « θεόκλητος
ἐπὶ βιοτῇ παρίων, διενίον καὶ Ἱεροχρίων. (αὐτὸς καὶ ὁμοῦς)

(J. D. Mansi Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio.
Paris 1898 ~~CCCLXXXV~~ V, col. 1013-1014. - Le Livre d'Or des chrétiens,
Paris 1740 I, 939.). Αμαρτόν πᾶσι αἰνῶς οἱ διὰ τὰς 20
1559 (Πορτογὰν καὶ δ' ὑβ. - καὶ ἰω. Γεννέ 9, 106/. καὶ οἱ λαοὶ
ἄγροι συμφωνοῦσι « Αμαρτόν καὶ ἄλλο ἕνα ἀνθρώπου Αμαρτόν καὶ ἄλλοι »,
(Cassin, Συνοδικαία 207. - Horf Chroniques grecs-romains. 175.).
οὗτοι πᾶσι καὶ ὡς τῇ ἀποδικῇ τῶν τῆς ἐκείνου τῆς ἀποδικῆς
δίδον (υπορικὴ ἔργα αὐτῶν ἰω. Γεννέ 9, 135-137/).
καὶ ὡς τὰς ρωμαῖς αἱ ἐκείνου ἀνδρῶν. (Α. Χερμανδοπούλου, Συλλογὴ ρω-
μῶν αἱ ἐκείνου ἀνδρῶν. Ἀθήνα 1853 σ. 71.) οἱ μαρτυροῦντες πᾶσι ἀποδικῇ

